

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Solen udi mørke Klæder

Citation: Kingo, Thomas: "Solen udi mørke Klæder", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 493. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo04val-shoot-workid116044/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

28.

5 For Brystet hver slaar sig og tenker,
See! disse Døds-strikker og Lenker,
Dend Krone, det Kors, og dend Pine
Er spunden aff synderne mine.

29.

10 Bort derfor hver Gierning og Tanke,
Som JEsu kand ængste og anke,
Bort Verden! bort Lyster og Laster!
Jeg Siælen i sølen ey kaster.

30.

15 Min JEsu allene jeg ynder,
Fra Verden til JEsu mig skynder;
Hans Pine og Død mig skal være
Til Siæle-Fryd. JEsu vær Ære!

M. Elias Naur.

En anden

Under dend Melodie:

Nu vel an vær frisk til Mode, etc.

618

1.

20 **S**Olen udi mørke Klæder, Viiser os til Korset hen: Græd!
O Sions Døttre, græder! Thi der henger vores Ven, Vores
Konge, vores Lyst, Vores Haab og vores Trøst; Hand udstrekker
sine Arme, Over os sig at forbarne.

[2] Der hand saae vor Taare-strømme Komme udaff Kiødsens
25 spring, Med at tee sig saare ømme For ham, som er alle Ting,

Raabte hand os venlig til: Ingenlunde det jeg vil; Vil I eders Kinder væde, Eder selv maa I begræde.

[3] Øyne holder op at flyde! Det er ikkun til Foragt, Thi vi bør dend jo bepryde, Som beviser os sin Magt: Denne er dend tappre Heldt, Hvor om Guds Ord haver meldt, At ihiel hand 5 skulle qvæle Slangens Braad med sine Hæle.

[4] Seer vi hen til Guds U-venner, Som er udi Satans Flok, Disse billig skiære Tænder, Og kand aldrig græde nok; At de nyde deres Løn, Som Foragtre aff || Guds Søn: Under hevnen 619 maa de bukke, Nu de seer i hvem de stukke. 10

[5] Kaster eders Cipres-Greene, Alle I som elsker Gud! Vide at Messiaë Beene Er kun Livsens sende-bud; At forkynde det vor Muld Udi ham skal blive fuld Aff Guds Herlighed og Naade, Paa en umaneerlig Maade.

[6] Ey! saa vær da hannem lydig, Som os dend Befalning gav, 15 Med at være altid frydig, Og at viske Graaden aff, At begræd' hans Jammer-stand, Som selv Døden overvand. Vil I eders Kinder væde, Eder selv maa I begræde.

[7] Græd! O Sions Døttre græder! Græder! græder med stoor Graad! At I eder ikkun glæder Udi Ord foruden daad. Døden 20 er dend Dødsens Lugt, Som er uden Christi Frugt; Vores Glæde er kun smerte, Naar Gud ikke har vort Hierte.

[8] Christus vores Hierte-glæde, Hand er deylig, hvid og rød; Jeg iførdt i palted Klæde, Sorter end dend sorte Død. Jeg har intet som er mit, Hand dog gjr mig || Hiertet sit: Skulle jeg da 620 ikke græde? Græde, græde, udaff Glæde.

Holger Pauli.

27] Underskrift mgl. 12°